



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 705/2024
02.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Трајчевски Срђана, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 113/21 од 01.06.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 732/23 од 06.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 02.07.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Трајчевски Срђана, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 113/21 од 01.06.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 732/23 од 06.02.2024. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 54. став 3. Кривичног законика, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 113/21 од 01.06.2023. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 2. у вези става 1. КЗ, изречена је условна осуда и то тако што је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљена у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. На основу члана 258. став 4. ЗКП окривљена је обавезана да на име имовинскоправног захтева исплати оштећеном Привредном друштву „ODM Collections“ износ од 437.881,66 динара и оштећеном Привредном друштву „MPC Advisory“ (правни следбеник „Мерката“ ДОО) исплати износ од 201.096,96 динара у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 732/23 од 06.02.2024. године усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције, у погледу одлуке о кривичној санкцији и жалба браниоца окривљене АА само у делу правне квалификације кривичног дела и имовинскоправног захтева, те је пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 113/21 од 01.06.2023. године преиначена, тако што је Апелациони суд у Новом Саду радње окривљене описане у изреци првостепене пресуде правно квалификовао као кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ и окривљену за то дело осудио на казну затвора у трајању од 1 године, која ће се извршити на тај начин што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује у ..., улица ... број .., уз примену електронског надзора, а уколико окривљена једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у Заводу за извршење казне затвора, а на основу члана 258. став 4. ЗКП Апелациони суд у Новом Саду је обавезао окривљену да на име имовинскоправног захтева исплати оштећеном Привредном друштву „Нелт“ износ од 437.881,66 динара и оштећеном привредном друштву „МРС Advisory“ (правни следбеник „Мерката“ ДОО) износ од 201.096,96 динара у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљене одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Трајчевски Срђан (с тим што бранилац нумерише да захтев подноси само против другостепене пресуде, али из навода захтева за заштиту законитости произлази да се истим побија и првостепена пресуда) у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи другостепену пресуду „у делу којим се потврђује првостепена пресуда Вишег суда у Новом Саду број К.По4 113/21 од 01. јуна 2023. године, у делу у коме се одбија жалба осуђене на првостепену пресуду и у делу који је преиначен другостепеном пресудом, те да се исте укину и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање“.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљене АА, у захтеву за заштиту законитости, иако не нумерише указује на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, наводима да је у делу одлуке о кривичној санкцији став другостепеног суда незаконит,

јер наводи да је првостепени суд пропустио да као отежавајућу околност цени висину прибављене противправне имовинске користи, а што је, по ставу одбране, супротно закону, јер чињеница висине прибављене имовинске користи је већ окарактерисана као отежавајућа околност самим тим што ју је законодавац ставио као став 2. кривичног дела за које је оглашена кривом, те је поново узимање исте као отежавајуће околности, двоструко санкционисање окривљене.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 54. став 3. КЗ прописано је да се околност која је обележје кривичног дела не може узети у обзир и као отежавајућа односно олакшавајућа околност, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

Одредбом члана 234. став 2. КЗ („Службени гласник Републике Србије“ број 121/12) прописано је да ако је извршењем дела из става 1. тог члана прибављена имовинска корист у износу преко 450.000,00 динара учинилац ће се казнити затвором од 6 месеци до 5 година.

У конкретном случају, правноснажном пресудом окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ, а према чињеничном опису у изреци пресуде извршењем дела из става 1. члана 234. КЗ прибављена је имовинска корист у износу од 638.972,62 динара, који износ прелази меру која је потребна за постојање квалификованог облика кривичног дела из члана 234. КЗ, а која околност се, супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљене, може ценити као отежавајућа околност.

Сходно изнетом, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости браниоца окривљене је недозвољен.

Наиме, у преосталом делу образложења захтева бранилац окривљене оспорава чињенично стање утврђено побијаним правноснажним пресудама, износећи сопствену оцену изведених доказа везаних за постојање умишљаја окривљене, где посебно апострофира обављено вешатачење, чиме указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како се у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости не може поднети због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (повреда закона из члана 440. ЗКП), то је Врховни суд захтев браниоца окривљене, у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић